حسین هاشمی از چهار دوره ریاست بر کمیسیون صنایع مجلس می‌گوید

هنوز دست‌های پنهان همه کاره اقتصاد مهار نشده‌اند

■ آمار واقعی کتمان نشود، مردم تنگناها را می‌پذیرند ■ هنوز تفکر واردات بر کشور حاکم است و این خطرناک است

■ درآمد طلایی نفت را در دولت نهم و دهم طلایی خرج نکردند

حسین هاشمی، متولد ۱۳۳۲، فوق لیسانس مهندسی صنایع با تمرکز بر علم مدیریت از کشور انگلستان، معاون وزیر صنایع، معادن و فلزات به مدت هشت سال، نماینده اصولگرا شهرستان میانه در دوره‌های چهارم، پنجم، ششم، هفتم و هشتم مجلس، رییس کمیسیون صنایع و معادن مجلس در دوره‌های چهارم، پنجم، هفتم و هشتم. رییس هیات‌بیس‌المجالس مجلس شورای اسلامی در اتحادیه بین‌المجالس در دوره ششم، عضو هیات‌رییسه مجلس در دوره‌های پنجم و ششم. پنجمین دوره برتر اقتصادی در جشنواره قهرمانان صنعت در سال ۱۳۹۰، عضو شورای عالی استاندارد کشور، رییس مجمع نمایندگان آذربایجان شرقی در دوره‌های چهارم، پنجم، ششم، عضو شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی در دوره هشتم مجلس، عضو جهاد اقتصادی در دوره هشتم مجلس، رییس قدرانسیو دوجرخه‌سواری از سال ۱۳۷۱ تا سال ۱۳۸۳.

**شرق: سروش فرهادیان: ۲۸ سال: برای خوش عمری است. با در وزارت صنعت بوده به رییس کمیسیون صنایع مجلس رژگاری را در صحن سپری کرد؟ می‌گوید وقتی بعد از گرفتن مهندسی صنایع با تمرکز بر مدیریت از انگلستان به این بارگشته با «صمیمیت» روبه‌رو شده؛ نه از آن صمیمیت‌های ناجور؛ از در و دیوار برایش پیشنهاد کار می‌ریختند و گرفتار صمیمیت انتخاب بوده. چرا؟ می‌گوید چون زنده تحصیلی‌اش جدید بوده. خودش دوست داشته در واحدهای صنعتی کار کند اما با اصرار بسرش و به وزارتخانه صنعت می‌رود. چرا؟ چون قزلباش شده بوده و پدرش معتقد بوده در وزارتخانه صنعت به او نیاز دارند. حالا سال‌ها از آن دوران گذشته؛ روزگار تبدیل شدن «انتخاب کار» به «صمیمیت» هم گذشته. با روزگار تشخیص «نیاز» کشور به تخصص فرزند توسط پدر. انتخاب رفتن به بخش خصوصی یا در پیش گرفتن راه ورزاتخانه هم به روبا می‌ماند؛ چون فرصت شغلی کم شده. «حسین هاشمی» را سه ماهی پس از اینکه برای بار ششم به مجلس راه پیدا کند به «اتاق 01» روزنامه شرق گردوآدیم. نه در یک واحد صنعتی چنان که ۲۸ سال پیش در دوراهی دولت و مجلس با بخش خصوصی آن را انتخاب نکرد و نه در یکی از اتاق‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت. که در ستاد صادرات